ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 9ης Νοεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-275/03,

Focus Magazin Verlag GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Gürtler, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους A. von Mühlendahl, B. Müller και G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

ECI Telecom Ltd, με έδρα το Petah Tikva (Ισραήλ),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Απριλίου 2003 (υπόθεση R 913/2001-4), που αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Focus Magazin Verlag GmbH και της ECI Telecom Ltd,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την προσφυγή και το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Αυγούστου 2003 και στις 2 Απριλίου 2004 αντιστοίχως,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Δεκεμβρίου 2003 και στις 8 Ιουλίου 2004 αντιστοίχως,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 12ης Μαΐου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Οκτωβρίου 1999 η ECI Telecom Ltd (στο εξής: αιτούσα) υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Hi-FOCuS.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει της καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Συστήματα τηλεπικοινωνιών και μεταγωγής για τη μεταφορά ποικιλίας τηλεφωνικών υπηρεσιών, αποτελούμενα από συστήματα προσβάσεως ευρείας ζώνης με δυνατότητα προσαρμογής· συστήματα τηλεπικοινωνιών βασισμένα στην τεχνολογία του χαλκού· συστήματα τηλεπικοινωνιών των

οποίων η λειτουργία επιτυγχάνεται μέσω οπτικών ινών· συστήματα τηλεπικοινωνιών και μεταγωγής των οποίων η λειτουργία βασίζεται σε τρόπους ασύγχρονης μεταφοράς· συστήματα τηλεπικοινωνιών για τη μεταφορά ποικίλων τηλεφωνικών υπηρεσιών μεταξύ τοπικού δικτύου και συνδρομητή, τα οποία περιλαμβάνουν κέντρο μεταγωγής και μονάδα συνδρομητή»·

— κλάση 38: «Μεταφορά ποικίλων τηλεφωνικών υπηρεσιών σε συστήματα προσβάσεως ευρείας ζώνης με δυνατότητα προσαρμογής· μεταφορά τηλεπικοινωνίας σε συστήματα βασισμένα στην τεχνολογία του χαλκού· μεταφορά τηλεπικοινωνίας σε συστήματα των οποίων η λειτουργία επιτυγχάνεται μέσω οπτικών ινών· μεταφορά τηλεπικοινωνίας και υπηρεσίες μεταγωγής σε συστήματα που λειτουργούν με τρόπο ασύγχρονης μεταφοράς· παροχή τηλεφωνικών υπηρεσιών μεταξύ τοπικού δικτύου και συνδρομητή, συμπεριλαμβανομένων ενός κέντρου μεταγωγής και μιας μονάδας συνδρομητή».

4 Η αίτηση κατατέθηκε στην αγγλική. Η γαλλική ορίστηκε ως δεύτερη γλώσσα δυνάμει του άρθρου 115, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.

5 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο τεύχος 41/00 του *Δελτίου κοινοτικών σημάτων*, της 22ας Μαΐου 2000.

6 Στις 18 Ιουλίου 2000 η Focus Magazin Verlag GmbH άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος. Η ανακοπή στηριζόταν στο λεκτικό εθνικό σήμα FOCUS, το οποίο είχε καταχωρισθεί με τον αριθμό 394 07 564 στη Γερμανία στις 23 Μαΐου 1996 για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 και 42.

7 Η ανακοπή αφορούσε όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως και στηριζόταν στο σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα. Η προσφεύγουσα προέβαλε τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

8 Προς απόδειξη της καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος επισυνάφθηκε στην ανακοπή πιστοποιητικό καταχωρίσεως του γερμανικού σήματος επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή, συνταχθέν στη γερμανική, καθώς και πιστοποιητικό, συνταχθέν στη γαλλική, περί καταχωρίσεως του διεθνούς σήματος FOCUS υπ' αριθ. 663 349, του οποίου επίσης ήταν δικαιούχος η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα όρισε τη γαλλική ως γλώσσα διαδικασίας.

9 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2000 το τμήμα ανακοπών έταξε στην προσφεύγουσα προθεσμία έως τις 19 Νοεμβρίου 2000 για την προσκόμιση του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών μεταφρασμένου στη γαλλική, προκειμένου να αποτραπεί η απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης. Το έγγραφο με το οποίο τάχθηκε η προθεσμία έφερε τον τίτλο «Κοινοποίηση στον ανακόπτοντα των ελλείψεων του δικογράφου της ανακοπής (κανόνες 15 και 18[, παράγραφος 2], του κανονισμού [(ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, για την εφαρμογή του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1)])».

10 Με τηλεομοιοτυπία της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 η προσφεύγουσα ενημέρωσε το ΓΕΕΑ ότι είχε υποβάλει την επίμαχη μετάφραση ταυτόχρονα με την κατάθεση του δικογράφου της ανακοπής. Προσκόμισε εκ νέου το πιστοποιητικό καταχωρίσεως του διεθνούς σήματος υπ' αριθ. 663 349, διευκρινίζοντας ότι επρόκειτο για την επίσημη μετάφραση από την Παγκόσμια Οργάνωση Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΠΙ) της διεθνούς καταχωρίσεως του γερμανικού σήματος επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή.

11 Στις 15 Ιανουαρίου 2001 το τμήμα ανακοπών απηύθυνε στην προσφεύγουσα έγγραφο με τίτλο «Κοινοποίηση στον ανακόπτοντα της ημερομηνίας κινήσεως του κατ' αντιμωλία σταδίου της διαδικασίας ανακοπής και της προθεσμίας για την

κατάθεση των στοιχείων σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής (κανόνες 19[, παράγραφος] 1, 16[, παράγραφος] 3, 17[, παράγραφος] 2, και 20[, παράγραφος] 2, του κανονισμού [2868/95])». Το έγγραφο αυτό συνοδευόταν από επεξηγηματικό σημείωμα περί των αποδείξεων που έπρεπε να προσκομισθούν προς στήριξη της ανακοπής.

12 Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2001, η αιτούσα ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι πρόθεσή της ήταν η επίτευξη φιλικού διακανονισμού.

13 Στις 15 Μαΐου 2001 η προσφεύγουσα προσκόμισε συμπληρωματικά έγγραφα με στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής.

14 Στις 12 Ιουλίου 2001 το ΓΕΕΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι διαβίβασε τα εν λόγω έγγραφα στην αιτούσα, διευκρινίζοντας ότι επρόκειτο να αποφανθεί επί της ανακοπής λαμβάνοντας υπόψη ότι η προσφεύγουσα δεν είχε υποβάλει πλήρη μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του μοναδικού σήματος επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή, ήτοι του γερμανικού σήματος υπ' αριθ. 394 07 564.

15 Στις 16 Ιουλίου 2001 η προσφεύγουσα απέστειλε εκ νέου στο ΓΕΕΑ την από 27 Σεπτεμβρίου 2000 επιστολή της, σύμφωνα με την οποία ο κατάλογος προϊόντων και υπηρεσιών του προγενέστερου γερμανικού σήματος αντιστοιχούσε σ' εκείνον του διεθνούς σήματος. Η προσφεύγουσα τόνισε ότι στο διεθνές πιστοποιητικό καταχωρίσεως προσδιοριζόταν ρητώς, αφενός, το προγενέστερο γερμανικό σήμα ως σήμα επί του οποίου στηριζόταν η διεθνής καταχώριση και, αφετέρου, η ημερομηνία προτεραιότητας και προσέθεσε ότι όλα τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στο πιστοποιητικό καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος συνοδεύονταν από καθιερωμένους κωδικούς, κατά τρόπο ώστε να μπορεί η αιτούσα να αντλεί όλες τις αναγκαίες πληροφορίες.

16 Με απόφαση της 27ης Αυγούστου 2001 το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή, για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα, μη προσκομίζοντας την πλήρη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του γερμανικού σήματός της, δεν απέδειξε την ύπαρξη προγενέστερου σήματος. Κατά το τμήμα ανακοπών, η παραπομπή στον κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από το διεθνές σήμα δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως πλήρης μετάφραση στη γαλλική του γερμανικού πιστοποιητικού καταχωρίσεως.

17 Στις 15 Οκτωβρίου 2001 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94. Στο δικόγραφο της προσφυγής επισυνάφθηκε η μετάφραση στη γαλλική του γερμανικού πιστοποιητικού καταχωρίσεως.

18 Με απόφαση της 30ής Απριλίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΓΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Το εν λόγω τμήμα έκρινε ότι η προσφεύγουσα όφειλε να αποδείξει την ύπαρξη του προγενέστερου σήματός της, παρουσιάζοντας μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως, και ότι οι προσκομισθείσες αποδείξεις ήταν ανεπαρκείς. Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι το ΓΕΕΑ δεν ήταν υποχρεωμένο να επισημάνει στον ανακόπτοντα ότι ένα έγγραφο, ή η μετάφρασή του, δεν αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως προγενέστερου δικαιώματος. Το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε να λάβει υπόψη τη μετάφραση του γερμανικού πιστοποιητικού καταχωρίσεως που προσκομίσθηκε για πρώτη φορά ενώπιόν του.

Αιτήματα των διαδίκων

19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών,

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αποφανθεί επί της ουσίας βάσει της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και να

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

20 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού του τρίτου αιτήματος της προσφεύγουσας

21 Με το τρίτο της αίτημα η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αποφανθεί επί της ουσίας βάσει της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

22 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την

εκτέλεση των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Αντιθέτως, στο ΓΕΕΑ εναπόκειται να συμμορφώνεται προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, II-2251, σκέψη 22].

23 Συνεπώς, το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

24 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από τη μη συνεκτίμηση εκ μέρους του τμήματος ανακοπών των προσκομισθεισών αποδείξεων, δεύτερον, από την παράβαση της υποχρεώσεως εξετάσεως των στοιχείων που κατέθεσε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και, τρίτον, από την παράβαση των κανόνων περί αποδείξεως της υπάρξεως προγενέστερου σήματος.

25 Επιβάλλεται, κατ' αρχάς, να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι αποδείξεις περί της υπάρξεως προγενέστερου δικαιώματος μπορούν να προσκομισθούν και κατά το στάδιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

27 Συγκεκριμένα, οι κανόνες 16 έως 20 του κανονισμού 2868/95, οι οποίοι οριοθετούν το διάστημα κατά το οποίο είναι δυνατή η προσκόμιση των αποδείξεων, αφορούν αποκλειστικώς τη διαδικασία ανακοπής. Επιπλέον, ο αποκλεισμός της δυνατότητας προσκομίσεως στο στάδιο της διαδικασίας προσφυγής περαιτέρω αποδείξεων ως προς την ύπαρξη του προγενέστερου σήματος συνιστά παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

28 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE) (Συλλογή 2003, σ. II-3253), οι αποδείξεις περί υπάρξεως προγενέστερου σήματος μπορούν να προσκομισθούν και κατά το στάδιο της προσφυγής. Η συνεκτίμηση, πάντως, των νέων στοιχείων εξαρτάται από μια κατά περίπτωση αξιολόγηση, η οποία εν προκειμένω θα έπρεπε να οδηγήσει στη συνεκτίμηση της προσκομισθείσας μεταφράσεως.

29 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μη συνεκτίμηση νέων αποδεικτικών στοιχείων και πραγματικών περιστατικών, αντί να ελαττώνει, αυξάνει τον φόρτο εργασίας του ΓΕΕΑ κατά παράβαση της ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, αν ήταν δυνατή η απόρριψη της ανακοπής για απλές πλημμέλειες ως προς τον τύπο, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος θα μπορούσε αμέσως να υποβάλει αίτηση αναγνωρίσεως ακυρότητας δυνάμει των άρθρων 52 έως 55 του κανονισμού 40/94, στο πλαίσιο της οποίας επανεξετάζεται το σύνολο των πραγματικών περιστατικών.

30 Εξάλλου, η αιτούσα όφειλε να μην αντιταχθεί την προσκόμιση περαιτέρω αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη του προγενέστερου σήματος ενώπιον του τμήματος ανακοπών. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 στάθμιση των συμφερόντων επιτάσσει να ληφθεί υπόψη η μετάφραση του γερμανικού πιστοποιητικού καταχωρίσεως. Καθόσον η προσφεύγουσα προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, έστω και σε γλώσσα διαφορετική της γλώσσας διαδικασίας, θα έπρεπε να της παρασχεθεί η δυνατότητα να προσκομίσει την επίμαχη μετάφραση στο στάδιο της προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, οπότε δεν υφίσταται περίπτωση προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας.

31 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η προαναφερθείσα απόφαση KLEENCARE δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, η συνεκτίμηση της πραγματικής και νομικής καταστάσεως κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τη θεραπεία διαδικαστικών πλημμελειών ή τη συμπλήρωση του φακέλου της υποθέσεως κατόπιν παρελεύσεως της ταχθείσας προθεσμίας. Στις διαδικασίες inter partes, το ΓΕΕΑ διαθέτει διακριτική ευχέρεια ως προς το παραδεκτό νέων πραγματικών ή αποδεικτικών στοιχείων μόνον εφόσον δεν έταξε προηγουμένως προθεσμία για την προσκόμισή τους, περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Την ερμηνεία αυτή επιρρωννύει η απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 29), που αφορά την απόδειξη της χρήσεως προγενέστερου σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marín (Chef), Συλλογή 2002, σ. II-2749].

32 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, αν οι διάδικοι είχαν την ευχέρεια να αντισταθμίζουν τη μη τήρηση των προθεσμιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών διά της προσκομίσεως πραγματικών ή αποδεικτικών στοιχείων για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η διαδικασία καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων θα παρατεινόταν σημαντικά, κατά τρόπο μη σύμφωνο προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

33 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, επίσης, ότι οι αποφάσεις επί των ανακοπών δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, ενώ μια αμετάκλητη απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως αναγνωρίσεως ακυρότητας συνιστά απόφαση με ισχύ δεδικασμένου. Μεταξύ των δύο διαδικασιών υφίσταται σαφής διάκριση, η οποία προκύπτει από κοινοτικό κανονισμό και την οποία θέτει υπό αμφισβήτηση η άποψη της προσφεύγουσας.

34 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα άμυνας του αιτούντος μόνο στο στάδιο της προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου

τμήματός του [διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Νοεμβρίου 2003, Τ-235/02, Strongline κατά ΓΕΕΑ — Scala (SCALA), Συλλογή 2003, σ. II-4903]. Η λειτουργική συνέχεια μεταξύ των τμημάτων του ΓΕΕΑ επιτάσσει οι έννομες συνέπειες της μη τηρήσεως μιας προθεσμίας να εξακολουθούν να υφίστανται και ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η κατάργηση του τμήματος ανακοπών, στην οποία οδηγεί κατ' ουσίαν η παροχή της δυνατότητας προβολής νέων ισχυρισμών για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δεν μπορεί να αντισταθμισθεί από τη δυνατότητα προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου ή, ενδεχομένως, του Δικαστηρίου, διότι η διαδικασία ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων είναι σαφώς πολυπλοκότερη και δαπανηρότερη από τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

35 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι με το δικόγραφο της ανακοπής η προσφεύγουσα προσκόμισε το πιστοποιητικό των γερμανικών αρχών περί καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος, καθώς και το υπ' αριθ. 663 349 πιστοποιητικό καταχωρίσεως του διεθνούς σήματός της, το οποίο στηριζόταν στο προγενέστερο σήμα και είχε συνταχθεί στη γαλλική γλώσσα. Δεν αμφισβητείται, επίσης, ότι η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής που άσκησε κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών τη γαλλική μετάφραση του γερμανικού πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος.

36 Η προσφεύγουσα προσκόμισε το τελευταίο αυτό έγγραφο συμμορφούμενη προς την εκτίμηση του τμήματος ανακοπών ότι το πιστοποιητικό καταχωρίσεως του διεθνούς σήματος, το οποίο στηριζόταν στο προγενέστερο εθνικό σήμα, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως πλήρης μετάφραση του γερμανικού πιστοποιητικού στη γλώσσα διαδικασίας, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε ενημερώσει το τμήμα ότι επρόκειτο για την επίσημη μετάφραση από την ΠΟΠΙ της διεθνούς καταχωρίσεως του γερμανικού σήματος επί του οποίου στηριζόταν η ανακοπή.

37 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από τη λειτουργική συνέχεια μεταξύ των τμημάτων του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι, εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 74, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών οφείλει να στηρίζει την απόφασή του σε όλα τα πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία που ο ενδιαφερόμενος προέβαλε είτε κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό είτε, υπό τη μόνη επιφύλαξη της παραγράφου 2 της διατάξεως αυτής, κατά τη διαδικασία εκδικάσεως της προσφυγής (προαναφερθείσα απόφαση KLEANCARE, σκέψη 32). Συνεπώς, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ περί της διαδικασίας inter partes, η λειτουργική συνέχεια που υφίσταται μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του Γραφείου δεν συνεπάγεται ότι ο διάδικος ο οποίος δεν προέβαλε, ενώπιον του τμήματος που αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό, ορισμένους πραγματικούς ή νομικούς ισχυρισμούς εντός της προθεσμίας που είχε τάξει το τμήμα αυτό δεν μπορεί παραδεκτώς, λόγω του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να προβάλει τα στοιχεία αυτά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αντιθέτως, η λειτουργική συνέχεια συνεπάγεται ότι ο διάδικος αυτός μπορεί παραδεκτώς να προβάλει τα εν λόγω στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως, ενώπιον του τμήματος αυτού, του άρθρου 74, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού [απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 2004. T-164/02, Kaul κατά ΓΕΕΑ — Bayer (ARCOL), Συλλογή 2004, σ. II-3807, σκέψη 29].

38 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, εφόσον το επίμαχο έγγραφο προσκομίσθηκε εγκαίρως, κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι επισυνάφθηκε στο υπόμνημα που κατέθεσε η προσφεύγουσα στο τμήμα προσφυγών στις 15 Οκτωβρίου 2001, ήτοι εντός της τετράμηνης προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, το εν λόγω τμήμα δεν μπορεί να αρνηθεί να λάβει υπόψη του τα στοιχεία αυτά.

39 Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι αλυσιτελής η επίκληση εκ μέρους του ΓΕΕΑ της προαναφερθείσας αποφάσεως Chef, η οποία δεν αφορούσε αποδείξεις που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αλλά το ζήτημα αν το τμήμα ανακοπών όφειλε να επισημάνει στον ανακόπτοντα την πλημμέλεια που συνίστατο στην παράλειψή του να προσκομίσει, εντός της ταχθείσας προς τον σκοπό αυτό προθεσμίας, τη μετάφραση του πιστοποιητικού καταχωρίσεως του προγενέστερου

εθνικού σήματος. Εξάλλου, δεδομένου ότι στην υπόθεση αυτή ο ανακόπτων δεν προσκόμισε τη μετάφραση ούτε μετά την πάροδο της προθεσμίας, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν παρίστατο ανάγκη να αποφανθεί επί του αν, και σε ποιο βαθμό, το ΓΕΕΑ μπορεί να λαμβάνει υπόψη, δυνάμει του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά ή τις αποδείξεις που προσκομίζονται μετά την πάροδο της ταχθείσας από το ίδιο προθεσμίας (προαναφερθείσα απόφαση Chef, σκέψεις 63 έως 65).

40 Δεν ασκεί επιρροή, συναφώς, ούτε η παραπομπή του ΓΕΕΑ στην προαναφερθείσα απόφαση ELS, η οποία αφορά την προσκόμιση σχετικών με τη χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείξεων μετά την παρέλευση της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, δεδομένου ότι αν τα αποδεικτικά στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσκομίσθηκαν εγκαίρως, το τμήμα οφείλει να τα λάβει υπόψη κατά την εξέταση της προσφυγής (προαναφερθείσες αποφάσεις KLEEN-CARE, σκέψη 32, και ARCOL, σκέψη 29). Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι εν προκειμένω η προσφεύγουσα προσκόμισε εγκαίρως ενώπιον του τμήματος ανακοπών αποδείξεις περί της υπάρξεως του προγενέστερου δικαιώματός της και, εν συνεχεία, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, συμπληρωματική μετάφραση λόγω του ότι το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι το διεθνές πιστοποιητικό καταχωρίσεως δεν αποτελούσε πλήρη μετάφραση του προγενέστερου σήματος.

41 Αλυσιτελής είναι και η παραπομπή του ΓΕΕΑ στην προαναφερθείσα διάταξη SCALA. Πράγματι, στην υπόθεση αυτή, η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει τα αναγκαία έγγραφα και τις αναγκαίες μεταφράσεις για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, ενώ, εν προκειμένω, η προσκόμιση και η συνεκτίμηση της επίμαχης μεταφράσεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέσχε στην αιτούσα τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας στο πλαίσιο της inter partes διαδικασίας και στο τμήμα προσφυγών τη δυνατότητα να βεβαιωθεί επαρκώς για το αληθές των προβληθέντων δικαιωμάτων (προαναφερθείσα διάταξη SCALA, σκέψη 45). Εξάλλου, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι, βάσει του συνταχθέντος στη γλώσσα της διαδικασίας διεθνούς πιστοποιητικού καταχωρίσεως και του συνταχθέντος στη γερμανική πιστοποιητικού των γερμανικών αρχών περί καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος, η αιτούσα είχε τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας στο πλαίσιο της inter partes διαδικασίας και το τμήμα προσφυγών τη δυνατότητα να βεβαιωθεί επαρκώς για το αληθές των προβληθέντων δικαιωμάτων ήδη κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

42 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό εν προκειμένω το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι η διαδικασία καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων θα παρατεινόταν σημαντικά αν οι διάδικοι είχαν την ευχέρεια να προσκομίζουν πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αντιθέτως, δεδομένου ότι ήδη κατά τη διαδικασία ανακοπής προσκομίσθηκαν πλείονα στοιχεία που συνέκλιναν υπέρ της υπάρξεως του προγενέστερου δικαιώματος, το γεγονός της μη αποδοχής της συμπληρωματικής μεταφράσεως που προσκομίσθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών είχε ως συνέπεια την παράταση της διαδικασίας αυτής.

43 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη το έγγραφο που προσκομίσθηκε ενώπιόν του από την προσφεύγουσα εντός της προθεσμίας του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, παρέβη το άρθρο 74 του εν λόγω κανονισμού. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετάσει το Πρωτοδικείο τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως και να αποφανθεί επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Επί των δικαστικών εξόδων

44 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

45 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Απριλίου 2003 (υπόθεση R 913/2001-4).**

2) **Καταδικάζει το καθού στα δικαστικά έξοδα.**

Jaeger Tiili Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger